

62015CJ0471

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 18. janvārī (1)

“Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Pāšs peļņas daļas aplikšanas ar nodokli režīms — Jādziens “lietotas preces” — No nolietotiem transportlīdzekļiem demontāžu detaļu pārdošana”

Lieta C-471/15

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Vestre Landsret (Rietumu apgabaltiesa, Dānija) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2015. gada 2. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 7. septembrī, tiesvedībā

Sjelle Autogenbrug I/S

pret

Skatteministeriet .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen], tiesneši M. Vilars [M. Vilaras] (referents), J. Malenovskis [J. Malenovský], M. Safjans [M. Safjan] un D. Švābi [D. Šváby],

enerģētiskā advokāts P. Bots [Y. Bot],

sekretāre L. Hīdžleta [L. Hewlett], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 8. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā atbildi, ko sniedza:

—

Sjelle Autogenbrug I/S vārdā – C. Bachmann, advokat,

—

Dānijas valdības vārdā – C. Thorning, pārstāvis, kam palīdz D. Auken, advokat,

—

Grieķijas valdības vārdā – E. Tsaousi un K. Nasopoulou, pārstāves,

—

Eiropas Komisijas vārdā – sekretāri L. Lozano Palacios un M. Clausen, vārdā – L. Lozano Palacios, L. Grønfeldt un M. Clausen, pārstāves,

noklausījies ģenerālvokļa secinājumus 2016. gada 22. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktu.

2

Šis līgums ir iesniegts strīdā starp Sjelle Autogenbrug I/S un Skatteministeriet (Nodokļu ministrija, Dānija) par tās pašas peļņas daļas aplikšanas ar nodokli režīma piemērojamību tādā nolietotā mehānisko transportlīdzekļu detaļu pārdošanai, kuras ir paredzētas pārdot kā rezerves daļas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

3

Direktīvas 2006/112 preambulas 51. apsvērumā ir noteikts:

“Ir lietderīgi pieņemt Kopienas nodokļa sistēmu, kas piemērojama lietotām precēm, mākslas darbiem, senlietām un kolekciju priekšmetiem, lai izvairītos no nodokļu dubults uzlikšanas un konkurences izkropojumiem attiecībā uz nodokļa maksātājiem.”

4

Šīs direktīvas 1. panta 2. punkts ir noteikts:

“Kopējās [pievienotās vērtības nodokļa (“PVN”)] sistēmas princips ir piemērot precēm un pakalpojumiem vispārēju nodokli par patēriņu, kas būtu tieši proporcionāls preču un pakalpojumu cenai neatkarīgi no to darījumu skaita, kas veikti ražošanas un izplatīšanas procesā pirms stadijas, kurā uzliek nodokli.

Par katru darījumu PVN, ko aprēķina no preču vai pakalpojumu cenām pēc attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem piemērojamās likmes, uzliek pēc tam, kad atskaitīts dažādam izmaksu sastāvdaļām tieši piemērotais PVN.

[..]”

5

Direktīvas 2006/112 XII sadaļā “paši režīmi” ir iekļauta 4. nodaļa “pašs režīms lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām”, kurā ietilpst šīs direktīvas 311.–343. pants.

Atbilstoši minētās direktīvas 311. panta 1. punkta 1) un 5) apakšpunktam:

“Šajā nodaļā, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

1)

“lietotas preces” ir materiāls kustams pašums, kas ir derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārvēidojumiem, vai pēc remonta, un kas nav mēkslas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas, un nav arī dārgmetāli vai dārgakmeņi, kē tos definējušas dalībvalstis;

[..]

5)

“tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas, veicot saimniecisko darbību un ar nolūku tīk pārdot, pārkt vai izmanto savas saimnieciskās darbības vajadzībām vai importēt lietotas preces, mēkslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, neatkarīgi no tā, vai šis nodokļa maksātājs rēkojas savās vai kādas citas personas interesēs saskaņā ar līgumu, kas par pirkšanu vai pārdošanu paredz maksāt komisijas maksu.”

7

Direktīvas 2006/112 XII sadaļā ietvertās 4. nodaļas 2. iedaļas nosaukums ir “pāšs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji”. Tajā ir ietverta 1. apakšiedaļa “Peņas daļas režīms”, kurā ir ietverts šīs direktīvas 312.–325. pants.

8

Minētās direktīvas 312. pants ir noteikts:

“Šajā apakšiedaļā piemēro šādas definīcijas:

1)

“pārdošanas cena” ir viss, kas pieder pie atlīdzības, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir saņēmis vai saņēms no pircēja vai trešās personas, tostarp ar darījumu tieši saistītās subsīdijas, nodokļi, nodevas un maksājumi, kē arī papildu izdevumi, piemēram, komisijas maksa, iesaiņošanas, transportēšanas un apdrošināšanas maksa, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, iekasē no pircēja, izēmot 79. pants paredzētās summas;

2)

“iepirkuma cena” ir viss, kas pieder pie 1. punktā definētās atlīdzības, kuru piegādātājs ir iegūvis vai iegūs no tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs.”

9

Direktīvas 2006/112 313. panta 1. punkts ir noteikts:

“Attiecībā uz lietotu preču, mēkslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu piegādēm, ko [veic] tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, dalībvalstis saskaņā ar šīs apakšiedašas nosacījumiem piemēro pašu režīmu, lai uzliktu nodokli peļņai, ko guvis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs.”

10

Saskaņā ar šīs direktīvas 314. pantu:

“Peļņas daļas režīms attiecas uz tādām preču piegādēm, ko veic tirgotājs, kas tirgo lietotas preces, mēkslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, ja šīs preces Kopienas robežās tam piegādējusi kāda no turpmāk norādītajām personām:

a)

tādas personas interesēs, kas nav nodokļa maksātāja;

[..].”

11

Minētās direktīvas 315. pants ir paredzēts:

“Summa, par ko, piegādējot preces, maksājams nodoklis, kā minēts 314. pantā, ir peļņas daļa, ko ieguvis tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs, atskaitot PVN, kas attiecas uz peļņas daļu.

Šis tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, peļņas daļa ir līdzvērtīga starpābai starp pārdošanas cenu, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, iekasējis par precēm, un iepirkuma cenu.”

12

Direktīvas 2006/112 318. pants ir paredzēts:

“1. Lai vienkāršotu nodokļa iekasēšanas procedūru, un pēc konsultācijām ar PVN komiteju dalībvalstis var paredzēt, ka konkrētiem darījumiem vai konkrētu kategoriju tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, piegādējot preces, uz ko attiecas peļņas daļas režīms, summu, kurai uzliek nodokli, nosaka katram taksācijas periodam, kura laikā tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, ir jāiesniedz 250. pants minētā PVN deklarācija.

Šis punkta pirmajā daļā paredzētais gadījums preču piegādēm, kurām piemēro to pašu PVN likmi, summa, kurai uzliek nodokli, ir tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, kopējā peļņas daļa bez PVN, kas attiecas uz šo peļņas daļu.

2. Kopējā peļņas daļa ir vienāda ar turpmāk norādīto divu summu starpību:

a)

tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, piegādēto preču kopējā vērtība, uz kuru attiecas peļņas daļas režīms, taksācijas periodā, uz kuru attiecas deklarācija, tas ir, pārdošanas cenu kopsumma;

b)

tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, iepirkto preču kopējā vērtība, kas minēta 314. pantā, taksācijas periodā, uz kuru attiecas deklarācija, tas ir, iepirkuma cenu kopsumma.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā minētie tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, nepamatoti negēst priekšrocības un ka tiem nav nodarīts nepamatots kaitējums.”

Direktīva 2000/53/EK

13

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV 2000, L 269, 34. lpp.) preambulas 5. apsvērumā ir noteikts, ka svarīgais princips ir atkritumu otrreizēja izmantošana un reģenerācija, dodot priekšroku otrreizējai izmantošanai un pārstrādei. Šīs direktīvas preambulas 14. apsvērumā ir atzīts, ka būtu jāveicina pārstrādāto materiālu tirgus attīstība.

14

Direktīvas 2000/53 3. panta “Piemērošanas joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva attiecas uz transportlīdzekļiem un nolietotiem transportlīdzekļiem, tostarp to detaļām un materiāliem. Neierobežojot 5. panta 4. punkta trešo daļu, direktīvu piemēro neatkarīgi no veida, kādā transportlīdzeklis tās ekspluatācijas laikā apkopts vai remontēts, kā arī neatkarīgi no tā, vai transportlīdzeklis apgādāts ar ražotāja piegādātām detaļām vai citām detaļām, kuru izmantošana par rezerves detaļām atbilst attiecīgiem Kopienas noteikumiem vai valstu noteikumiem.”

Dēnijas tiesības

15

2013. gada 23. janvāra likuma par merværdiafgift nr. 106 (Likums Nr. 106 par pievienotās vērtības nodokli), redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiskā apstākļu rašanās dienā (turpmāk tekstā – “Likums par PVN”), 17. nodaļā “paši noteikumi par lietotām precēm, mēkslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām” ietvertajā 69. panta 1. punkta 1) apakšpunktā un 3. punktā ir paredzēts:

“1. Uzņēmumi, kas tostarp tirdzniecības nolūkā iegādājas lietotas preces, mēkslas darbus, kolekciju priekšmetus un senlietas, tirdzniecības brīdā var maksāt nodokli par attiecīgajām lietotajām precēm saskaņā ar šīs nodaļas tiesību normām. Priekšnosacījums šo normu piemērošanai lietotām precēm ir tāds, ka šīs preces uzņēmumam no Dēnijas vai no citas Eiropas Savienības dalībvalsts piegādā:

1)

persona, kas nav nodokļa maksātāja,

[..]

3. Par lietotām precēm ir uzskatāms materiāls kustams pāšums, kas ir derīgs turpmākai lietošanai bez pārveidojumiem vai pārveidojuma remonta un kas nav mēkslas darbs, kolekciju priekšmeti vai senlietas, kā arī dārgmetāli vai dārgakmeņi. Transportlīdzeklis, kas nogādāts citā Eiropas Savienības valstī vai piegādāts no citas Eiropas Savienības valsts, ir uzskatāms par lietotu preci, ja uz to nav attiecināma 11. panta 6. punktā sniegtā definīcija.”

16

Saskaņā ar 1994. gada Likuma par PVN (Folketingstidende 1993–1994, A pielikums, sleja 4368), ar kuru tika ieviesti noteikumi par PVN par lietotām precēm, sagatavošanas darbiem “ierosināto normu mērķis ir novērst nodokļa maksāšanu pilnā apmērā par vienu un to pašu preci divas vai vairākas reizes. Tas tā ir, piemēram, gadījumā, ja tirgotāji no privātpersonām pārķ lietotas preces ar mērķi tās pārdošanai.”

17

No šiem sagatavošanas darbiem izriet, ka “lietotu preču” jēdziens, kas ir paredzēts Likuma par PVN 69. panta 3. punktā, apzīmē “materiālu kustamu pašumu, kas var tikt izmantots bez pārveidojumiem vai pārķ remonta. No tā izriet, ka materiālam kustamam pašumam ir jā saglabā sava identitāte”.

18

2006. gada 10. februāra orientējošajā atzinumā par PVN, kas ir piemērojams norakstītajiem transportlīdzekļiem, nodokļu administrācija norādīja, ka PVN normas attiecībā uz lietotām precēm nav piemērojamas transportlīdzekļu pārstrādātāja demontāto detaļu tīrķķrdošanai, jo transportlīdzeklis, tiekot pārķveidots par demontētām detaļām, zaudē savu būtību.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

19

Sjelle Autogenbrug ir transportlīdzekļu pārstrādes uzņēmums, kas galvenokārt pārķdod lietotas transportlīdzekļu detaļas, kuras ir demontētas no nolietotiem transportlīdzekļiem.

20

Sjelle Autogenbrug veic arī šo transportlīdzekļu radītā piesārņojuma novēršanu un atkritumu pārstrādi, kas ir priekšnoteikums tam, lai būtu tiesības veikt rezerves daļu demontāžu. Visbeidzot, maza daļa no uzņēmuma vispārējā apgrozījuma tiek gūta no to metāla atkritumu (metālķķi) pārķdošanas, kas paliek pārķ transportlīdzekļa detaļu apstrādes un demontāžas.

21

Sjelle Autogenbrug nolietotus transportlīdzekļus iegādājas no privātpersonām un apdrošināšanas sabiedrībām. Ne privātpersonas, ne apdrošināšanas sabiedrības nedeklarē PVN par veiktajiem pārķdevumiem. Iesniedzējtiesa savā lēmumā norādīja, ka jautājums, ko tā uzdod Tiesai, attiecas tikai uz tādū lietotu detaļu kvalifikāciju, kas ir demontētas no transportlīdzekļiem, kurus Sjelle Autogenbrug ir iegādājies no privātpersonām.

22

Nolietota transportlīdzekļa pārķveidošana lķķķos dod tiesības uz piemaksu par nodošanu metālķķķos, ko Vides ministrija izmaksā pārķdājam transportlīdzekļa pašniekam, kurš ir reģistrēts transportlīdzekļu valsts reģistrā. Šķ režģma mērķis ir veicināt to, lai pašnieks nodrošinātu transportlīdzekļa pārķveidošanu lķķķos videi draudzģģģ veidģģ. Sķķkot no 2014. gada, ne vairs Sjelle Autogenbrug, bet gan šķ transportlīdzekļu pašniekiem ir jāparģģģjas par to, ka viņi saģģģm piemaksu par nodošanu metālķķķos.

23

Iesniedz?jtiesa nor?da, ka nav pieejama inform?cija par transportl?dzek?u iepirkuma cenu veidojošajiem elementiem un it ?paši par transportl?dzek?u deta?u, l?ž?u, k? ar? piemaksas par nodošanu met?l?ž?os, kas ir paredz?ta par transportl?dzek?u rad?t? pies?r?ojuma nov?ršanu un atkritumu p?rstr?di, v?rt?bas noteikšanu un ietveršanu p?rdošanas cen?.

24

Iesniedz?jtiesa nor?da, ka Sjelle Autogenbrug deklar? PVN saska?? ar visp?r?jiem noteikumiem. 2010. gada 15. j?lij? tas l?dza D?nijas nodok?u iest?des pie?emt nodok?u l?mumu par to, ka t? darb?bai, kas ir saist?ta ar lietotu transportl?dzek?u deta?u t?l?kp?rdošanu, ir piem?rojams lietot?m prec?m paredz?tais PVN rež?ms, kurš ir noteikts Likuma par PVN 17. noda??.

25

Saska?? ar nodok?u l?mumu, ko administr?cija 2010. gada 6. august? nos?t?ja Sjelle Autogenbrug, tam nav ties?bu atsaukties uz lietotu pre?u p?rdošanas rezult?t? g?t?s pe??as da?as aplikšanas ar nodokli rež?mu, jo attiec?g?s transportl?dzek?u deta?as neietilpst j?dzien? "lietotas preces" piem?rojamo ties?bu aktu izpratn?.

26

Landsskatteretten (Nodok?u tiesa, D?nija) šo nodok?u l?mumu apstiprin?ja ar 2011. gada 12. decembra spriedumu. Pras?t?js pamatliet? par min?to spriedumu iesniedza apel?cijas s?dz?bu iesniedz?jties?.

27

Š?dos apst?k?os Vestre Landsret (Rietumu apgabaltiesa, D?nija) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

"Vai t?dos apst?k?os k? pamatliet? no nolietotiem transportl?dzek?iem demont?tas rezerves da?as, kuras par PVN maks?t?ju re?istr?ts transportl?dzek?u p?rstr?des uz??mums demont? no transportl?dzek?a ar m?r?i t?s p?rdot t?l?k k? transportl?dzek?a rezerves da?as, var uzskat?t par lietot?m prec?m Direkt?vas [2006/112] 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratn??"

Par prejudici?lo jaut?jumu

28

Ar savu prejudici?lo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?vas 2006/112 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir interpret?jams t?d?j?di, ka lietotas deta?as, kuras ir demont?tas no nolietotiem meh?niskajiem transportl?dzek?iem, ko transportl?dzek?u p?rstr?des uz??mums ir ieg?d?jies no priv?tpersonas, un kuras ir paredz?ts p?rdot k? rezerves da?as, ir "lietotas preces" š?s ties?bu normas izpratn?, l?dz ar to š?du deta?u pieg?dei, kuru ir veicis tirgot?js, kas ir nodok?a maks?t?js, ir piem?rojams pe??as da?as rež?ms.

29

Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka, lai noskaidrotu Savien?bas ties?bu normas piem?rojam?bu, ir j??em v?r? gan t?s formul?jums, gan m?r?i, gan ar? t?s konteksts (spriedums, 2011. gada 3. marts, Auto Nikolovi, C?203/10, EU:C:2011:118, 41. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

30

Šaj? gad?jum? saska?? ar Direkt?vas 2006/112 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta noteikumiem “lietotas preces” ir “materi?ls kustams ?pašums, kas ir der?gs turpm?kai lietošanai vai nu bez p?rveidojumiem, vai p?c remonta”.

31

J?konstat?, ka no š?s ties?bu normas neizriet, ka j?dziens “lietotas preces” t?s izpratn? neietver materi?lu kustamu ?pašumu, kas ir der?gs turpm?kai lietošanai vai nu bez p?rveidojumiem, vai p?c remonta, un kas ir ieg?ts no citas preces, kur? tas bija iek?auts k? sast?vda?a. Tas, ka lietota prece, kas veido citu preci, tiek atdal?ta no p?d?j?s min?t?s, neliek apšaub?t demont?t?s preces kvalifik?ciju par “lietotu preci”, ja to var izmantot “vai nu bez p?rveidojumiem, vai p?c remonta”.

32

Turkl?t “lietotas preces” kvalifik?cijai ir vajadz?gs tikai tas, lai lietot? prece b?tu saglab?jusi funkcijas, k?das tai bija, kad t? bija jauna, un lai t?d?j?di t? var?tu tikt atk?rtoti izmantota bez p?rveidojumiem, vai p?c remonta.

33

T? tas ir no nolietota meh?nisk? transportl?dzek?a demont?tu deta?u gad?jum?, cikt?l, pat demont?tas no š? transportl?dzek?a, t?s saglab? funkcijas, k?das t?m bija, kad t?s bija jaunas, un t?d?j?di t?s var tikt atk?rtoti izmantotas tiem pašiem nol?kiem.

34

Turkl?t š? interpret?cija atbilst pamatprincipam, kas ir min?ts Direkt?vas 2000/53 preambulas 5. apsv?rum?, saska?? ar kuru ir otrreiz?ji j?izmanto un j?re?ener? transportl?dzek?u rad?tie atkritumi, pie kuriem ir pieskait?mas nolietotu transportl?dzek?u deta?as un materi?li.

35

D?nijas vald?bas argument?cija, saska?? ar kuru “lietotas preces” kvalifik?cija Direkt?vas 2006/112 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratn? noz?m?, ka nopirkt? prece un p?rdot? prece ir identiskas, k? tas nav gad?jum?, kad tiek nopirkts meh?niskais transportl?dzeklis kopum? un t?l?k tiek p?rdotas no š? transportl?dzek?a demont?tas deta?as, nevar likt apšaub?t š?du interpret?ciju. Š? vald?ba uzskata, ka no nolietota transportl?dzek?a demont?tas deta?as ir tikušas saražotas, apstr?d?jot transportl?dzek?a rad?tos atkritumus. T?p?c no br?ža, kad uz??mums t?s ir ieg?d?jies k? nolietota transportl?dzek?a deta?as, l?dz br?dim, kad t?s tika p?rdotas k? demont?tas deta?as, t?s neesot saglab?jušas savu identiskumu.

36

Tom?r ir j?konstat?, ka meh?nisko transportl?dzekli veido deta?u kopums, kas ir tikušas savienotas un kas var tikt demont?tas un p?rdotas t?l?k vai nu bez p?rveidojumiem, vai p?c remonta.

Šajos apstākļos no nolietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem demontētas detaļas ir jāuzskata par "lietotām precēm" Direktīvas 2006/112 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē, līdz ar to šādu detaļu piegādei, kuru ir veikuši tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, ir piemērojams peļņas daļas režīms saskaņā ar šīs direktīvas 311. panta 1. punktu.

Šajā ziņā, runājot par peļņas daļas režīmu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2006/112 315. panta otrās daļas noteikumiem, tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, peļņas daļa ir vienāda ar starpību starp pārdošanas cenu, kuru tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, prasa par precī, un iepirkuma cenu.

Šo režīma nepiemērošana rezerves daļām, kas ir demontētas no nolietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri ir nopirkti no privātpersonām, esot pretrunā pašā peļņas daļas režīma mērķim, kas, kā tas izriet no Direktīvas 2006/112 preambulas 51. apsvēruma, ir izvairīties no nodokļu dubults uzlikšanas un konkurences izkropojumiem attiecībā uz nodokļa maksātājiem lietotu preču jomā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2004. gada 1. aprīlis, Stenholmen, C-320/02, EU:C:2004:213, 25. punkts; 2005. gada 8. decembris, Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, 37. punkts, kā arī 2011. gada 3. marts, Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, 47. punkts).

PVN iekasēšana par šādu rezerves daļu piegādes darījumiem, kurus ir veicis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, izraisītu nodokļu dubulto uzlikšanu, ciktāl, pirmkārt, minēto daļu pārdošanas cenā noteikti jau ir iekasēti PVN, kas ir samaksāti kā priekšnodoklis brīdī, kad transportlīdzekļi ir iegādājies persona, uz kuru attiecas Direktīvas 2006/112 314. panta a) punkts, un, otrkārt, ne šī persona, ne tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, nevarēja atskaitīt šo summu (skat. spriedumu, 2011. gada 3. marts, Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

Protams, Dānijas un Grieķijas valdība norāda uz iespējamām grūtībām atbilstoši Direktīvas 2006/112 315. pantam noteikt nodokļa bāzi peļņas daļai un it īpaši katras demontētās detaļas iepirkuma cenu.

Tomēr iespējamās praktiskās grūtības pašā peļņas daļas režīma piemērošanā nevar pamatot dažu tirgotāju, kas ir nodokļa maksātāji, kategoriju izslēgšanu no šī režīma, jo šādas izslēgšanas iespēja nav paredzēta ne Direktīvas 2006/112 313. pantā, ne kādā citā tās tiesību normā.

Turklāt nodokļa bāzei, kas ir noteikta atbilstoši peļņas daļas režīmam, ir jāizriet no grāmatvedības uzskaites, kura ļauj pārbaudīt, vai ir izpildīti visi nosacījumi šī režīma piemērošanai.

Vēl ir jāatgādina, ka, lai vienkrāšotu nodokļa iekasēšanu un pēc konsultācijām ar PVN komiteju, dalībvalstis attiecībā uz konkrētiem darījumiem vai konkrētu kategoriju tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, var paredzēt, ka nodokļa bāzi preču piegādēm, uz kurām attiecas peļņas daļas režīms un kurām tiek piemērota viena un tā pati PVN likme, veido kopējā peļņas daļa, kas ir definēta Direktīvas 2006/112 318. pantā.

Ēmot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, iesniedzējtiesai ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka lietotas detaļas, kuras ir demontētas no nolietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ko transportlīdzekļu pārstrādes uzņēmums ir iegādājies no privātpersonas, un kuras ir paredzētas pārdošanai kā rezerves daļas, ir "lietotas preces" šīs tiesību normas izpratnē, līdz ar to šādu detaļu piegādei, kuru ir veicis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir piemērojams peļņas daļas režīms.

Par tiesāšanas izdevumiem

Attiecībā uz pamatlīstas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopā pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka lietotas detaļas, kuras ir demontētas no nolietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ko transportlīdzekļu pārstrādes uzņēmums ir iegādājies no privātpersonas, un kuras ir paredzētas pārdošanai kā rezerves daļas, ir "lietotas preces" šīs tiesību normas izpratnē, līdz ar to šādu detaļu piegādei, kuru ir veicis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir piemērojams peļņas daļas režīms.

[Paraksti]

(1) Tiesvedības valoda – dāņu.